

نقدی بر پاسخ دکتر ظریف به اظهارات مقامات ترکیه

((ترکیه یادش باشد که آقای گولن همیشه گولن (خندان) نخواهد ماند شاید دوباره اخم کند.))
دکتر ظریف در پاسخ مقامات ترکیه اظهار داشتند که دولتمردان ترکیه قدرشناس هستند و شب کودتا یادشان رفته است که تهران تا صبح همراه با آنکارا نخواهید. کاملاً درست است ولی جناب دکتر خیلی ها قدرشناس هستند و غیر قابل اعتماد و عهد شکن مسئله این است که این حرفها در سیاست خارجی چه معنا و مفهومی دارند...

جناب آقای دکتر ظریف استاد گرامی مگر عرصه سیاست خارجی جای حرفهای شاعرانه و این عشق بازی هاست؟ مگر غیر از این است که در نظام سخت افزاری حاکم بر روابط بین الملل که مطلقاً قواعد رئالیستی سیاه و محض در آن حاکم است تنها چیزی که چراغ راهنمایی سیاست خارجی کشورهاست منافع ملی آن کشور هاست. پس سخن از عهد شکنی و بی اعتمادی و قدرشناسی ... چه معنا و مفهومی میتواند پیدا کند. با اعتماد و وعده وعید نمیتوان به امید روزهای خوش آینده، فرصت ها را از دست بدهیم مگر بنا به اعلام ویکی لیکس، روسیه محرمترین کشور برای مسائل نظامی و استراتژیک کشور ما کد موشکهای تور _ ام ۱ ایران را به اسرائیل نفروخته است... مگر آمریکا یا اروپا یا چین با عهد و پیمان کار میکنند چرا سیاست خارجی بر اساس نظام حاکم بر اصول واقعگرایی در مواجهه با کشورهای دیگر عمل نمیکند؟ چرا در رفتارها و عملکردهای سیاست خارجی خودمان تمرکز نمیکند چرا سعی نمیکند در تصمیم سازی ها از اشتباهات 38 سال گذشته عبرت بگیرند چرا در سیاستهای اعلامی و اعمالی سیاست خارجی تغییرات اساسی انجام نمیدهید... از این همه شعار و مرگ بر و زنده باد به غیر از نفرت و دشمنی و ... به غیر از به خطر افتادن استقلال کشور چه چیزی عاید کشور شده است. چرا باید یک کشور به جای همکاری با دولتها و کشورهای مستقل با گروههای معارض و مخالف و یا به عبارتی با گروههای تروریستی (که البته از نظر ما گروههای آزادی بخش هستند) در داخل آن کشورها باید همکاری داشته باشد. آقای ظریف درست است که سوریه و لبنان و غزه و فلسطین و همه گروههای دیگر برای کشور ما ارزشمند هستند و خیلی ها شاید آنها را هم جزئی از منافع ملی در نظر بگیرند ولی آیا تا به حال به عمق خطری که خود کشور را تهدید میکند توجه کرده اید. آیا نه اینکه به خاطر حمایت از این گروهها از مسئله اصلی که موجودیت و امنیت ایران است غافل شده ایم؟ و آیا به نظر شما امنیت و استقلال ایران به طور جدی به خطر نیافتاده است؟ آیا کشورهای عربی . ترکیه . آمریکا . اروپا و کانادا .

ژاپن همه و همه منتظر نیستند که ایران فرو بریزد. چرا ؟ چرا همه دنیا بر علیه ما هستند؟ از حضرتعالی تقاضا داریم بعنوان وزیر خارجه ایران سعی کنید خیلی سریع و فوری در سیاست های خارجی و حتی داخلی تغییرات اساسی و بنیادین اتفاق بیفتد چون نمیشود به کشوری اعتماد کرد و منتظر ماند که بدعهدی نکند و یا قدرشناس ما باشد. لطفا فقط نگوئید نمیتوانم و نمیگذارند و غیره... مثلا با ترکیه خیلی واقعی و رویازی کنید و به آنها یادآوری کنید که هنوز خطر کودتا کاملا از بین نرفته و هر آن احتمال دارد با چراغ سبز بعضی از کشورها دوباره کودتاچیان فعال شوند و آن موقع آقای گولن هم دیگر همیشه گولن نخواهد بود بلکه این دفعه خیلی جدی و با اخم و شاید هم با حمایت بعضی از کشورهای همسایه و رقیب ترکیه رهبری کودتا را به دست خواهد گرفت و این دفعه هم کودتا همچون کودتاهای قبلی موفق خواهد شد. پس مقامات ترکیه از الان به جای خود شیرینی به آقای ترامپ و اسرائیل و کشورهای عربی به فکر کشوری باشند که بتوانند بعد از کودتا به آن کشور متواری شوند و جان خود را نجات بدهند از جمله ایران..

drkarimabdollahi@